

[Aage Frandsen.]

jeg aldrig talt om, at det almennyttige boligbyggeri ikke nåede dets aftalte niveau. Det, jeg talte om, var, at det ikke alene drejede sig om at få bygget parcelhuse ved statsfinansieret parcelhusfradrag, men også at få det almennyttige boligbyggeri op. Og et andet punkt, hvor jeg også mener, arbejdsministeren misforstod mig, var spørgsmålet om de mennesker, der skulle have støtte for at kunne komme på højskole. Det var ikke så meget de grupper, som ikke er under arbejdsløshedsforsikring, jeg tænkte på. Det var spørgsmålet om andre tilbud og ordentlige tilbud, sådan at det blev et effektivt forslag og ikke bare mere eller mindre et paradeforslag, som alligevel ikke udnyttes.

Og så vil jeg vende mig til det punkt, som arbejdsministeren kom meget let hen over, nemlig vores dagsordensforslag, som arbejdsministeren affærdigede ved at sige, at det ville han ikke kunne gå ind for, for hvis man skulle give fuld dækning til akademikere i tilfælde af tabt arbejdsfortjeneste, så kunne han ikke se, jeg tror, det var tekstilarbejderne i Herning i øjnene. Det er jo et fantastisk eksempel på, hvordan man forsøger at dreje et spørgsmål hen på noget helt andet. I øjeblikket har vi omkring 50.000 arbejdsløse, og vi kan forvente op imod de 100.000, det siger endda de officielle statistikker, og så giver man sig til både fra ministerens side og også senere fra fremskridtspartiets ordførers, hr. Bays, side at tale om akademikere eller en adjunkt, man har kendt, og denne adjunkt, man har kendt, skal altså være årsag til, at man ikke giver dækning til 50.000-100.000 arbejdsløse. Det er argumentationen, og derfor er det lidt vanskeligt at tage de pågældende, som har afvist vores dagsordensforslag, særlig alvorligt, fordi man simpelt hen afviser på noget, som er ganske irrelevant i denne forbindelse.

Vi går ind for fuld dækning for tabt arbejdsfortjeneste, for det første ud fra synspunktet om, at det er samfundets opgave at sørge for beskæftigelse til samfundets borgere. Kan samfundet ikke skabe beskæftigelse, må samfundet på anden måde sikre de pågældende, og er der tale om fuld beskæftigelse, er der ikke nogen risiko for, at man bruger arbejdsløshed til at presse økonomien i en bestemt retning.

Et andet væsentligt punkt for os i forbindelse med fuld dækning for tabt arbejdsfortjeneste er, at vi går ind for fuld lønudligning. Jeg kan forstå, at det er der nogen der går ind for, når det drejer sig om arbejdsløshedsunderstøttelse, fordi det i og for sig lyder pænt og tiltalende, men hvorfor i alverdens riger og lande går de pågældende så ikke også ind for, at man skal have udligning, når det drejer sig om løn. Der er da ikke bare tale om, at man skal udligne i tilfælde af arbejdsløshed.

Endelig skal det også med, når vi har fremsat dette dagsordensforslag, at et dagsordensforslag ikke er et lovforslag. Et dagsordensforslag indeholder jo ikke alle konkrete, præcise eksempler på, hvordan man vil have, at det lige nøjagtigt skal forstås, og det indeholder ikke, hvordan enkelte detaljer skal udformes. Vi synes også, det socialdemokratiske dagsordensforslag fuldt ud vidner om, at en dagsorden er ikke en helt klar præcisering af, hvordan et lovforslag skal se ud, men det er en principbeslutning, der træffes. Derfor vil vi godt sige, at vi kan da godt acceptere, når vi engang skal diskutere et konkret lovforslag om fuld dækning for tabt arbejdsfortjeneste, at man finder frem til en eller anden form for øvre grænse for at undgå, at der skulle smutte en eller anden akademiker i den højere lønklasse med. Jeg tvivler på, at der er nogen, men for at vi ikke skal stå i uvidenhed om et stykke tid, skal jeg nok spørge i arbejdsmarkedsudvalget og bede arbejdsministeren finde ud af, hvor mange arbejdsløse akademikere vi har, så vi kan se, om det er noget, som vi kan være bekendt at stille op i forhold til de 50.000 eller 100.000 arbejdsløse, vi har inden for LO- og funktionærområdet. Det må vi have på bordet, så vi kan se, om det i virkeligheden er rimeligt at tale om en enkelt adjunkt, man engang har kendt.

Men uanset om man sætter en eller anden form for øvre grænse på, er det for os helt afgørende, at alle, der befinder sig inden for LO-området, langt de fleste, der befinder sig inden for funktionærområdet, og endelig også en række af de akademikere, der starter på forholdsvis lave begyndelseslønninger, må omfattes af det, vi kalder fuld dækning for tabt arbejdsfortjeneste.

Det er jo ret vigtigt, at en gymnasieadjunkt på første år, som tjener ca. 20.000 kr.